

[Poul Dam.]

nelser, og man kan være lidt bekymret over, at vi får forslagene så brudstykkevis, som vi nu f. eks. har fået dette.

Der kunne imidlertid også være en anden mulighed, nemlig den, at man tog aldersbetingelsen helt ud af loven. Reglerne for husholdningslærerindeuddannelsen bliver i øvrigt fastlagt af ministeriet, og der skulle vel ikke være noget teknisk i vejen for, at adgangsalderen til seminarierne også blev bestemt dér. Jeg vil tillade mig at bede den højtærede undervisningsminister om at tage disse ting med i betragtning både i denne sammenhæng og i sine øvrige overvejelser.

Bækgaard: Allerede da uddannelsen på husholdningsseminarier i 1962 blev forlænget til 3 år, burde den lovændring, som nærværende lovforslag tager sigte på, have været en naturlig ting. Jeg skal på de uafhængiges vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

En af betingelserne for, at en elev kan optages på husholdningsseminarium, er, at eleven i et vist tidsrum har udøvet praktisk husgerning, alt efter regler, som fastsættes af undervisningsministeren. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede minister, om disse regler eventuelt i forbindelse med 8., 9. og 10. skoleår kan være til hinder for, at en elev kan være færdig til optagelse som 19-årig, når også de andre i loven fastsatte krav om kursus på husholdningsskole m. v. skal overholdes. Jeg er helt enig med den højtærede minister i, at det er ønskeligt, at husholdningslærerinderne kan være uddannede i en alder af 22 år, og derfor skulle der nødvendigvis være regler, som modarbejdede dette synspunkt.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg kan takke samtlige ordførere for deres positive stilling til det lovforslag, der her foreligger. Det er rigtigt, at der ud over de argumenter, der er anført her, kunne anføres adskillige andre, nemlig både det, det ærede medlem fru Grethe Philip var inde på om den faldende ægteskabsalder og fordelene ved at undgå unødvendig ventetid mellem skolegang og videreuddannelse, og det ærede medlem hr. Jens Frandsens argument om, at man kunne risikere, at unge, der egentlig var interesserede i denne ud-

dannelse, gik til andre uddannelser, fordi de skulle vente på at nå, hvad de ville synes var en urimelig høj alder, før de kunne komme på husholdningsseminarium.

Det ærede medlem hr. Poul Dam kom ind på det meget principielle problem — som vi jo ikke skal løse i denne sammenhæng — om det ikke var nyttigt, at alle fik en virkelig mulighed for at få en periode i praksis. Det kan vi meget vel drøfte i anden sammenhæng, men netop her er det ikke så forfærdelig rimeligt at komme med det, fordi, som det ærede medlem selv sagde, der her direkte stilles krav om en vis periode med praktisk husgerning; der er ikke angivet nøjagtig tid, men der stilles dog et krav herom. Jeg tror ikke, det ville være klogt at tage alderen helt ud af loven, og det ville det formentlig netop ikke være ud fra det synspunkt, det ærede medlem var inde på.

Til det ærede medlem hr. Bækgaard kan jeg sige, at de regler, der nu indføres, ikke skulle være til hinder for, at man kan nå igennem både en rimelig skolegang og den praktiske del og være klar som 19-årig. Det er overvejet i ministeriet; der skulle ikke være problemer i den henseende.

Det ærede medlem fru Camma Larsen-Ledet kom i sin jomfrutale ind på det måske meget naturlige emne at beklage sig over, at mænd syntes uønskede i denne lovgivning. Det er jo rigtigt, at der i lovforslaget står „hun“ hele vejen; man har formentlig ikke hidtil tænkt på at give mænd adgang til husholdningsseminarier. Men hvis lovforslaget kommer i udvalg, kan vi meget vel drøfte det dér, og hvis der er stemning for det i udvalget, skal jeg gerne medvirke til, at vi får fjernet denne form for diskriminering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.

(Lovforslaget (nr. 14) findes i tillæg A. sp. 237, fremsættelsen i tidenden sp. 582).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen: På socialdemokratiets vegne skal jeg anbefale de ændringer, som den højtærede undervisningsminister her har foreslået i loven om ungdommens uddannelsesfond. Vor sædvanlige ordfører, det ærede medlem hr. Søgaard, er forhindret i at være nærværende, og jeg skal på hans vegne knytte nogle kommentarer til lovforslaget.

De ændringer, som foreslås, er både i indhold og i omfang særdeles beskedne, og de kan vel i sig selv ikke give anledning til nogen længere diskussion. Men det er jo ikke ukendt, at når denne lovgivning har været til revision — også når det har drejet sig om en beskeden revision — har den givet anledning til ganske dybtgående debatter og overvejelser i det høje ting. Nu er forholdet det, at der i øjeblikket foregår to sideløbende undersøgelser om netop de problemer, denne lovgivning indeholder, og af den grund vil jeg opfordre til, at man ved denne lejlighed indskrænker debatten til alene at have relation til de ændringer, som den højtærede minister har foreslået, så meget mere som vi kan forvente, at de undersøgelser, som foregår, vil være afsluttet inden for et tidsinterval, der, selv om det måske ikke helt svarer til de oprindelige forventninger, dog er således, at vi har en nogenlunde fornemmelse af, hvornår vi kan have materiale i hænde. Når det fremkommer, kan vi vel forvente et lovgivningsmæssigt initiativ.

De ændringer, som ministeren her har foreslået, har alene relation til de ændringer, vi gennemførte i loven i foråret med henblik på mulighederne for de studerende til at optage lån i banker og sparekasser. Der blev dengang fastsat en låneramme og det, en af de foreslåede ændringer går ud på, er, at denne låneramme hvert år reguleres således, at de påløbne renter og de eventuelle afdrag, som man normalt har, når man har lån at skulle betale til, hvert år lægges til, således at den årlige lånesum derved ikke forrykkes i ugunstig retning.

Endvidere foreslås der indført hjemmel for, at Dansk Studiefond, kan optræde på statskassens vegne med hensyn til udfærdigelse af garantierklæringen, således at admini-

strationen af denne långivning overlades fonden. Det synes jeg er en praktisk og en rimelig foranstaltning.

Endelig er der en lille, tredje bestemmelse i lovforslaget, som tilsigter, at reguleringen af støttebeløbene udstrækkes til også at gælde for finansåret 1966-67. Dette er en konsekvens af, at de undersøgelser, som foregår i øjeblikket, ikke kan forventes afsluttet før i løbet af 1966. Det er altså af rent tekniske grunde, vi ikke kan fremkomme med ændringsforslag før.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed unnlade at fremføre en enkelt bemærkning om et spørgsmål, som vi drøftede nogle gange under udvalgsarbejdet her i foråret i forbindelse med revisionen af ungdommens uddannelsesfond, nemlig spørgsmålet om den rente, som de unge mennesker skal betale under deres studietid ved optagelse af lån. Udvalget pegede dengang på, at det måtte være muligt med disse statsgaranterede lån at få fastsat en lavere rente. Jeg synes, det ville være særdeles klædeligt, om banker og sparekasser over for denne kategori af medborgere viste forståelse for deres økonomi og fremtidige forpligtelser.

Endelig har jeg et enkelt spørgsmål til den højtærede minister, som har relation til den debat, der blev ført forud for valget. Det drejer sig om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af hele vor uddannelsespolitik. Spørgsmålet blev dengang fremdraget på en konference, hvor — så vidt jeg erindrer — den højtærede minister, daværende folketingsmand, deltog i debatten, og et ønske herom blev fremsat af de studerende. Det ville interessere undertegnede og sikkert mange andre i befolkningen, om der er en afklaring i så henseende. Jeg beder venligst den højtærede minister svare på dette spørgsmål.

Jeg skal i øvrigt anbefale de foreslåede lovændringer.

Poul Hartling: Venstre gik ind for den lov vedrørende ungdommens uddannelsesfond, som blev vedtaget i forrige samling, og der kan således ikke være mange bemærkninger at knytte til et lovforslag, der alene drejer sig om mindre tekniske og praktiske ændringer. Jeg skal derfor følge det forslag, som den foregående ordfører

[Poul Hartling.]

fremkom med om, at vi begrænser os til dette; det var måske lidt som en vejviser, der viste vejen, men ikke selv gik den.

Man kan naturligvis sige, at det var bedst, om en lov var så vel gennemarbejdet, at det ikke var nødvendigt at ændre den allerede efter 5 måneders forløb, men man kan også være venlig og hævde, at jo før man erkender fejl og retter dem, des bedre.

Forslaget om, at Dansk Studiefond kan få bemyndigelse til at give tilsagn om garanti på statskassens vegne, kan ingen have noget imod. Dansk Studiefond administrerer jo allerede nu disse ting, og efter mine erfaringer er Dansk Studiefonds administration så dygtig og smidig og udmærket, at det kun vil være en fordel for alle parter, at fonden fremdeles varetager også de omtalte garantier over for banker og sparekasser.

Den anden hovedændring, hvorved renter og omkostninger inddrages under garantien, er i overensstemmelse med det, som var lovens mening, men som den hidtidige lovtæst ikke havde fået udtrykt tilstrækkelig præcist. Den lidt mangelfulde affattelse førte til, at lånene begrænsedes til 2.300 kr., medens det tilsigtede beløb var 3.500 kr. Dette bliver nu ændret, og venstre kan altså give tilslutning til lovforslaget.

Ninn-Hansen: Begrundelsen for lovforslagets fremsættelse er som nævnt, at der er begået en fejl ved revisionen sidste sommer, og det synes jeg ikke er nogen god anledning til en videregående drøftelse af ungdommens uddannelsesfond. Vi har jo også lige haft en sådan drøftelse.

De foreslåede ændringer vedrørende renteindregningen i statsgarantibeløbet og vedrørende reguleringen for det kommende finansår, kan mit parti give sin tilslutning.

Jeg har kun et enkelt spørgsmål til den højtærede undervisningsminister. En af de gode ting, der opnåedes ved den sidste revision, var, at lærlinge fremtidig kan få støtte af ungdommens uddannelsesfond; det var et forslag, der fremkom i udvalget. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om ordningen er iværksat og fungerer tilfredsstillende, og om administrationen er tilrette-

lagt således, at lærlingene nu også i praksis kommer ind under uddannelsesfondens.

Svend Haugaard: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Helveg Petersen, i øjeblikket deltager i Nordisk Kulturkommissions møde i Helsingfors, skal jeg på hans vegne knytte nogle bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer indeholder ikke noget principielt nyt i forhold til det lovforslag, der gennemførtes i juni i år, men er af rent teknisk karakter. Det foreslås, at i fremtiden medvirker Dansk Studiefond ved administrationen af den nye form for långivning. Dansk Studiefond har i årenes løb indhøstet mange erfaringer og udført et særdeles dygtigt arbejde, og vi mener derfor, at vi trygt kan lade fonden varetage opgaverne.

Da loven i juni blev vedtaget, var man ikke tilstrækkelig opmærksom på det problem, der knytter sig til omkostningerne ud over lånebeløbets maksimale størrelse. Ved den foreslåede ændring gøres det klart, at statsgarantien ikke alene omfatter de 3.500 kr., som maksimalt kan ydes i lån til den enkelte låntager, men også påløbne renter og øvrige omkostninger, og det må synes helt rimeligt.

Med disse ord vil jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Morten Lange: Som bekendt er mit partis begejstring for låneordninger i forbindelse med hjælp til de studerende, skal vi sige forholdsvis behersket, men penge til lån er bedre end ingen penge, og ud fra den forudsætning støttede vi sidst tanken om garanti for banklån, da dette blev sat ind i loven. Vi kan også støtte disse ændringer, som i hovedsagen er korrektioner på en ny idé, som blev flettet ind i lovgivningen med ganske overordentlig stor hast, og som det derfor er ret naturligt at vi må se på igen.

Jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at udtrykke håb om, at en enig revision af ungdommens uddannelsesfond må kunne fremskyndes mest muligt, især da jeg for nylig har hørt den højtærede undervisningsminister udtale sig særdeles sympatisk over for en revision af en type, som jeg ved vi vil kunne støtte.

[Morten Lange.]

I øvrigt tror jeg, selv om det er et beskedent lille lovforslag, at det måske vil være rigtigst, at vi ser lidt nærmere på det i et udvalg. Det kunne jo også ske, at den højtærede undervisningsminister havde et par andre ting at fortælle os, og eksemplet fra sidst viser jo, at vi ikke var helt omhyggelige nok med en enkelt paragraf. Vi skulle gerne være sikre på, at vi ikke får loven op igen om et halvt år.

Johan Asmussen: Man kan undre sig over, at ingen, hverken i eller uden for tinget, da loven blev vedtaget i sommer, kom i tanker om, at man ikke kan få banklån uden renter, men det er godt, at man nu er kommet i tanker om det, og det er helt i sin orden, at denne lille skønhedsfejl nu rettes.

Det er det væsentlige indhold af det foreliggende lovforslag, og såvel på det punkt som på de andre punkter er også de uafhængige ganske enige i, at lovforslaget bør fremmes. Vi kan derfor tilsige vor støtte.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg er også for dette lovforslags vedkommende i den lykkelige situation at kunne takke alle ordførere for deres meget positive stilling.

Jeg må straks sige, at jeg for så vidt er taknemlig for, at vi ikke ved denne lejlighed fik den store principdebat, som vi med rette havde, da vi gennemførte loven i foråret, men som der heller ikke fra ministeriets side er lagt op til i forbindelse med dette lovforslag.

Jeg vil gerne svare på de direkte spørgsmål, der er stillet. Det ærede medlem hr. Albertsen spurgte, hvordan det gik med de to undersøgelser, vi har i gang. Det drejer sig dels om en undersøgelse, der foretages, som det fremgår af bemærkningerne til § 2, af instituttet for organisation og arbejdssociologi ved handelshøjskolen vedrørende de studerendes uddannelsesvilkår, dels om den undersøgelse, der så ofte har været efterlyst her i tinget, når vi drøftede uddannelsesfonden, nemlig en undersøgelse af vilkårene for de unge mellem 14 og 20 år, både dem, der er under uddannelse, og dem, der ikke er det, en undersøgelse, der foretages af socialforskningsinstituttet. Efter

hvad der er oplyst over for mig, kan vi til foråret begynde at vente resultater af undersøgelsen vedrørende de studerende. Jeg siger udtrykkeligt begynde, sådan at der dog måske kan blive lidt at arbejde med, medens vi næppe kan vente et resultat af socialforskningsinstituttets undersøgelse før efter næste nytår, altså om godt og vel et år. Jeg kan i øvrigt gøre opmærksom på, hvad vi ikke har anført i bemærkningerne, fordi det ligesom indgår i disse undersøgelser, at der af uddannelsesfondens ledelse er lavet en meget omhyggelig undersøgelse af den rent faktiske fordeling for 1962-63, som vil indgå i dette og altså til sin tid også vil møde tinget på en eller anden måde, for jeg tænker, at vi inden så længe sørger for at få den offentliggjort, i hvert fald sørger for, at tingets medlemmer kan blive bekendt med resultaterne.

Det ærede medlem rejste spørgsmålet om rentens højde og understregede, at når staten gik ind som garant, måtte det være muligt at få lån på rimelige vilkår. Jeg kan desværre hertil kun sige, at vi har rejst det spørgsmål i vore forhandlinger med bankerne. Vi har ikke hidtil kunnet trænge igennem. Om der er mulighed for at komme igennem, ved jeg ikke. Vi har ikke opgivet det, men vi har altså ikke hidtil kunnet komme igennem med det.

Jeg kan måske i denne sammenhæng sige til det ærede medlem hr. Johan Asmussen, at det er måske nok lidt flot at sige, at ingen havde tænkt på, at man ikke kan få banklån uden renter. Jeg er fuld af tillid til regeringens økonomiske politik — mere end det ærede medlem — men jeg havde ikke helt turde regne med, at den ville virke så hurtigt, vi kunne få lånene udregnet. Jeg tror ikke, det er deri, forglemmelsen ligger. Fejlen er sket, nu bliver den i hvert fald rettet.

Det ærede medlem hr. Albertsen sagde, at der havde været nogen tale om en kommission til at se på uddannelsesfonden og til at spille op til tinget forud for en ny, mere principiel debat i tinget. Det er rigtigst, at dette ønske blev rejst på den konference, som Danske Studerendes Fællesråd havde kort før valget, og det er også rigtigst — hvis jeg husker ret, jeg tør ikke sige det helt bestemt — at alle de politiske repræsentanter, der var til stede, gik ind for, at

[Undervisningsministeren.]

hvis der var et ønske fra studenterne og de studerende i øvrigt om en kommission, skulle vi nedsætte en sådan. Jeg har netop i går fra Danske Studerendes Fællesråd fået en mere officiel henvendelse til ministeriet om en sådan kommission, og jeg kan oplyse, at foranlediget allerede af drøftelsen på Danske Studerendes Fællesråds konference i september måned har vi arbejdet med spørgsmålet i ministeriet, og vi er meget sikre på, at det vil være rigtigt at nedsætte en kommission. Vi får nu resultaterne af disse to undersøgelser, og det bør være muligt for en bred kreds af dem, der på den ene eller den anden måde arbejder med fonden som studerende eller som administratorer, at tage stilling dertil. Der er også nogle problemer vedrørende koordineringen til støtten på andre uddannelsesfelter. Der er i det hele taget hele spørgsmålet om støtte også til efteruddannelsen og mange andre ting, der nok kan tale for en kommission, som både skulle beskæftige sig med de nære opgaver og de lidt fjernere. Jeg tænker også her på alle de problemer på lærlingeområdet, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var inde på. Jeg tror, det ærede medlem vil give mig ret i, at vi alle var enige om at gå ind i dette som et forsøg, men vi var også klar over, at der knytter sig problemer til, som ikke findes på de andre felter.

Derfor er der en hel del, der kan tale for, at vi så hurtigt som muligt får noget at arbejde med fra disse to undersøgelser, som er i gang, får en kommission til virkelig at kulegrave problemerne, så at vi ved den næste revision her i tinget kan få den principdebat, som vi vel egentlig alle uden hensyn til vor stilling til enkeltheder i øvrigt føler vi trænger til. Det, vi skylder de studerende, er vel nok at finde frem til nok så faste og nok så klare, nok så varende regler for denne virksomhed, vi har her. Vi må erkende, at uddannelsesfonden har været præget lidt af en siksakkurs og af visse begyndervanskeligheder, fordi også stigningen i beløbene har været ganske stærk igennem de senere år. Kunne vi gennem en kommission behandle og i en efterfølgende principdrøftelse finde frem til klarere regler, tror jeg, det ville være meget

lykkeligt for alle parter uden hensyn til, hvad der i øvrigt eventuelt måtte skulle os, hvad det principielle angår.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen spurgte, hvordan det gik med lærlingeordningen. Jeg kan dertil sige, at bekendtgørelsen om den blev underskrevet for en tre ugers tid siden, og vi er nu i gang med at nedsætte dels det centralnævn, som det ærede medlem husker vi skulle have nedsat i denne sammenhæng, dels de stipendie-nævn, der skal nedsættes i forbindelse med de enkelte arbejdsanvisningskontorer. Spørgsmålet om, hvornår ordningen virkelig kan komme til at fungere, drejer sig kun om, hvornår vi nu i løbet af meget få dage får sendt skrivelserne om disse ting ud og får svar på dem. Antagelig senest omkring nytår er disse nævn i gang, og så kan lærlingene begynde at få de penge, som både det ærede medlem, mit parti og de andre partier her i salen har stillet dem i udsigt, og som jeg ved de venter meget stærkt på. Det er et vanskeligt område at administrere, men vi håber, vi finder igennem på en fornuftig måde.

Det ærede medlem hr. Morten Lange kom med nogle bemærkninger om lån. Over for det er det vel rigtigt at gøre opmærksom på, at den forlængelse af reguleringen af beløbene, som dette lovforslag også rummer, fuldt så vel gælder stipendier; det er det ærede medlem sikkert også klar over.

Det ærede medlem udtalte håbet om, at revisionen kunne blive fremskyndet mest muligt. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig i — det var det ærede medlem i hvert fald ved den konference i Danske Studerendes Fællesråd, jeg har nævnt nogle gange — at nu må vi lige have dette materiale på bordet. Jeg skal gøre, hvad jeg kan for at fremme sagen, for først, når materialet ligger på bordet, er der rigtig mening i at tage den principielle debat. Netop derfor har jeg bedt om at få dette år ekstra med hensyn til reguleringerne, så at studenterne og de studerende i øvrigt ikke skal lide ved, at vi afventer grundlaget for en virkelig konstruktiv principdebat her i tinget om denne lov i næste omgang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Albertsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Holmberg har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Efter bladmeddelelser overvejer regeringen drastiske nedskæringer af det offentlige anlægsbudget (motorveje, skolebyggeri m. v.). Finder ministeren det på baggrund af denne økonomiske situation forsvarligt at anlægge nye statslufthavne i Jylland (Hammelpjektet)?

Vil det ikke være muligt som hidtil at anvende Tirstrup til civil lufttrafik og at benytte også de militære lufthavne Skrydstrup og Karup til sådan lufttrafik?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Medlem af folketinget Niels Ravn har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Påtænker ministeren at ændre rækkefølgen for de store broprojekters løsning, således at Store-Bæltsbroen ikke vil blive bygget før Øresundsbroen?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Medlem af folketinget Morten Lange har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for kulturelle anliggender at stille følgende spørgsmål:

„Hvad vil ministeren gøre for at sikre de betydningsfulde naturfredningsinteresser, der trues af de militære ekspropriationsplaner ved Oksbøl?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

I skrivelse af dags dato meddeler statsministeren, at han på landbrugsministerens vegne ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet,

forslag til lov om ændring i lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter og

forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Statsministeren (J. O. Krag): Herved har jeg den ære på landbrugsministerens vegne at fremsætte *forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m. og forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet*, således som statshusmandsloven og loven om opførelse af arbejderboliger på landet pålægger mig det.

Ved de 2 lovforslag søges de fornødne midler til gennemførelse af udlånsvirksomheden til de nævnte formål stillet til rådighed for finansåret 1965-66.

Forslaget til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af mindre jordbrug m. m. skal afløse den gældende lov om udlån til statshusmandsbrug m. m. I forslaget er der, således som det allerede fremgår af lovens ændrede titel, lagt større vægt på supplerings af mindre ejendomme og sammenlægninger af ejendomme fremfor nyoprettelser.

De beløb, der foreslås stillet til rådighed henholdsvis af jordfondens og af statskassens midler, er sammenlagt af samme størrelse som beløbene i den gældende udlånslov, nemlig 11,9 mill. kr. af jordfonden og 16,2 mill. kr. af statskassen.

For at tilgodese lovens ændrede hovedformål er der imidlertid i forslaget foretaget forskydning af beløbene af jordfondens midler, således at der stilles 1 mill. kr. mere